

VIKTORAS KOZLOVAS

Inžinierius, Klaipėdos ATK Nr. 2 viršininkas,
Kauno ATĮ Nr. 3 direktorius

Kauno politechnikumo Automobilių remonto ir
eksploatacijos (ARE) specialybės absolventas
(studijas baigė 1951 m.)

Absolvento Viktoro Kozlovo prisiminimai apie mokymąsi Kauno politechnikume (dabar Kauno technikos kolegija).

„1947 metais, baigęs Karmėlavos progimnazijos 8 klases, toliau mokytis pasirinkau Kauno politechnikumą. Išlaikęs stojamuosius egzaminus, buvau priimtas į automobilių remonto ir eksploatacijos specialybės I kursą. Reikia pripažinti, kad mokymo programa buvo pakankamai įtempta. Kiekvieną dėstomą dalyką reikėjo suprasti ir išmokyti. Tie moksleiviai, kurie atidžiai klausė paskaitų, jų nepraleisdavo, sunkumų neturėjo, o tiems, kurie praleisdavo paskaitas, neatidžiai jų klausė, šeštadieniais ir sekmadieniais per dažnai lankydavo šokių vakarėlius, teko palikti politechnikumą. Į automobilių remonto ir eksploatacijos specialybės I kursą buvo priimti 44 moksleiviai, o jį baigė 20 moksleivių.

Dėstytojų kolektyvas buvo brandaus amžiaus, turintis didelę darbo patirtį, savo dėstomo dalyko žinovai, nuoširdūs, rūpestingi, reiklūs. Dėstytojai reikalavo, kad moksleivis suprastų dėstomą dalyką ir jį išmokyti. Prašantiems moksleiviams pakartodavo, dar kartą paaiškindavo, bet, jei moksleivis nesuprasdavo ir pakartojus, tai kalbos buvo trumpos, „jūs poetas ne čia papuolėt“.

I kurse buvo sustiprinta matematikos programa. Kiekvieną dieną po 4 valandas. Tokios įtampos daugelis neišlaikydavo. Mūsų kursui matematiką dėstė J. Gailevičius. Jo lozungas buvo „dešimt kartų pabraukti ir mokėti kuo tvirčiausiai“. Skaičiavimo technika buvo logaritminė liniuotė. Lietuvių kalbą dėstė A. Šarka. Jis buvo knygos „Lietuvos gramatika“ autorius. Tai buvo labai jautrus žmogus. Anglų kalbą dėstė O. Ašmonienė ir R. Kelbauskienė, rusų kalbos dėstytoja buvo I. Čiplienė. Karinį parengimą dėstė V. Ivanovas, istoriją - St. Ankudavičiūtė, kūno kultūrą - V. Klimavičius. Daug valandų buvo skirta braižomajai geometrijai ir braižybai. Ją dėstė P. Dervinskas. Fiziką dėstė inžinierius K. Žalys, elektromechaniką - inžinierius K. Petrulis, B. Garmus - vektorinius dydžius. Daug valandų buvo skirta termodinamikai ir vidaus degimo varikliams, kuriuos dėstė inžinierius J. Garbaravičius. Jo paskaitos buvo labai įdomios. Dėstytojas V. Naujokaitis dėstė metalžinystę. Atėjęs į auditoriją, dar durų neuždaręs, jis pranešdavo: šiandien paskaitos tema „Marteno krosnis“. Tai buvo naujos kartos specialistas. Mašinų ir mechanizmų teoriją dėstė A. Jasilionis. Jo paskaitos taip pat visiems labai patiko.

Nuo II kurso buvo dėstomi įdomesni dalykai. Pasikeitė dėstytojų požiūris į moksleivius. Surimtėjo moksleivių požiūris į mokslą. III kurse buvo dėstomi dalykai susiję su automobiliais. Dėstytojas K. Simonaitis dėstė automobilius ir jų konstrukcijas bei vairavimą. Praktiniam vairavimui buvo skirtas automobilis GAZ-AA. Norint perjungti pavarą iš II į III be pavarų dėžės krumpliaračių bildesio, reikėjo sankabos pedalą minti 2 kartus. Darant posūkį, reikėjo pro langą iškišti kairę ranką ir parodyti judėjimo kryptį, nes nebuvo posūkio relės. Sankryžą pervažiuoti tiesia kryptimi galima buvo tikrai 15 km/val. greičiu. Darant posūkį į kairę ar dešinę, galima buvo važiuoti 5 km/val. greičiu. Užgesus automobilio varikliui, kad jį užvesti, reikėjo išlipti iš automobilio kabinos ir su užvedimo rankena užvesti. Nepatogu, bet buvo įdomu. Tokia buvo anų dienų technika. Specialybės dalykų dėstytojai dėjo visas pastangas, kad mes į gyvenimą išsineštume kuo daugiau žinių.

Politechnikumo I kursą baigiau iš visų dėstomų dalykų vien labai gerais pažymiais. Gavau 25% padidintą stipendiją, o mano nuotrauka buvo iškabinta politechnikumo garbės lentoje, kurioje buvo 3 metus.

Dar iki diplomo gynimo manim buvo susidomėjęs karinis komisariatas. Jis siūlė mokytis Leningrade Automobilių statybos aukštojoje karinėje akademijoje. Tačiau tą pačią dieną po diplomo gynimo dėstytojas M. Zumeris, sužinojęs apie tą pasiūlymą, patarė pasirinkti studijas Kauno politechnikos institute. Aš taip ir padariau. 1951 metais buvau priimtas į Kauno politechnikos instituto

Mechanikos fakulteto Automobilių remonto ir eksploatacijos specialybę.

Mokytis institute buvo lengva. Jį baigiau 1956 metais. Po instituto baigimo buvau paskirtas į Klaipėdos autobusų autoūkį eksploatacijos skyriaus viršininku. 1958 metais buvau paskirtas to paties autoūkio vyriausio inžinieriaus pareigoms. 1959 – 1960 m. dirbau Klaipėdos ATK-3 vyr. inžinieriumi, 1960 – 1967 m. dirbau Klaipėdos ATK-2 viršininku, 1967 – 1975 m. dirbau Kauno ATK-6 viršininku. 1975 – 1977 m. buvau Kauno mazgo transporto ekspedicinės kontoros viršininko pavaduotoju. 1977 – 1991 m. dirbau Kauno autotransporto įmonės Nr.3 direktoriumi. 1991 m. išėjau į pensiją ir dirbau geležinkelio transporte iki 1995 metų. 1997 metais dirbau Valstybinės kelių transporto inspekcijos apsaugos darbuotoju.

Pokario metais labai intensyviai vystėsi automobilių transportas. Didėjo krovinių ir keleivių pervežimo apimtys. Tačiau automobilių remonto bazė buvo silpna, o teisingiau pasakius kai kur iš viso jos nebuvo. Statyti naujas autotransporto įmones trūko lėšų. Teko ieškoti išeičių – rekonstruoti esamas patalpas, statyti priestatus ir tokiu būdu gerinti darbo sąlygas. Juk niekur nedingsim nuo tos tiesos – kuo geresnės darbo sąlygos, tuo darbuotojai geriau ir našiau dirba. Gamybinių patalpų statybos sunkumas buvo tai, kad visos statybinės medžiagos buvo limituotos. Tokia tvarka buvo iki 1960 metų.

32 Kauno politechnikumo dėstytojai mane mokė 4 metus automobilių remonto, eksploatacijos, konstravimo ir darbo su žmonėmis meno.

Aš gyvenau šeimoje su tėvais, kur man buvo skiepijamas padorumas, sąžiningumas, darbštumas. Tai ne šiaip skambūs žodžiai, tai mūsų gyvenimo prasmė.

Man, paprastam kaimo berniukui, buvo sudaryta galimybė pasiekti automobilių remonto ir eksploatacijos techniko-mechaniko kvalifikaciją, automobilių remonto ir eksploatacijos inžinieriaus-mechaniko specialybę. Man buvo suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas, o 2007 m. veteranų klubo „Automobilininkas“ taryba už nuopelnus populiarinant automobilių transportą šalyje man suteikė veterano garbės vardą.

Sunku šiandien parinkti padėkos žodžius dėstytojams, kurie dėjo visas pastangas, kad mes geriau įsisavintume jų dėstomas žinias. Juos visada minėsime geru žodžiu.“

Kauno politechnikumo (dabar Kauno technikos kolegija) absolventas Viktoras Kozlovas.

Nuotrauka iš V. Kozlovo asmeninio archyvo

*Iš Kauno technikos kolegijos muziejaus archyvų
O. Rimkuvienė. E. Štys, V. Palaimienė. Kauno technikos kolegija. Automobilių specialybei 60.
Kaunas, 2007, 28 -30 psl.*